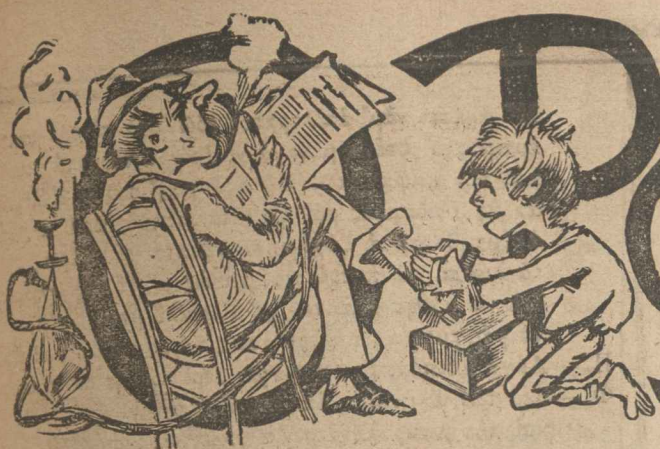

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοήντα πέντε,
τὸ Κουδέρνο πάει πρίμα μὲ πονέντε.

Ὁ Ῥωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἔξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιὰτὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μὲς ὅσων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμῆος μας μιά δεκάρα
Κι' ἄς τὴν δίνη ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλῳ δὲν μάς μέλει.

Τοῦ Νοεμβρίου σήμερα ἐννάτη,
κι' ὁ βασιλεὺς μᾶς ἦλθε 'στὸ Παλάτι.

Ἐννενηντα τέσσερα νούμερο μετροῦμε,
κι' ὅλο μουφλουζεύομε καὶ μοιρολογοῦμε.

Κι' ἐγὼ εἰς τὸν Μιλάνο
ὀλίγους στίχους κάνω.

Χαίρε, μεγάλη βασιλιχᾷ καὶ νικητῇ Μιλάνο...
ἀρνῖναι τὰ παλάτια σου καὶ τῷμορφό σου ταῖρι,
'στὸ φτερωτό σου ἄλγο τεντόνεσαι ἀπάνω,
καὶ τὰ βουνά σου δρασκελᾷς μὲ τὸ σπαθί 'στὸ χέρι,
καὶ δὲν σὲ φθάνει, βασιλιχᾷ, 'στὸ γρήγορό σου διαδά
τὸ κύμα τοῦ Δουνάδεως, τὸ κύμα τοῦ Μοράβα.

Χαριτωμένος βασιλιχᾷς καὶ ζηλευτὸς ἀλήθεια...
Σέρβος καὶ σὺ, ἀπόγονος γενναίων Γεσποδάρων,
ἐξήλθες τοῦ τόπου σου τὰ πρῶτα παραμύθια,
κι' ἐξήλεψες τοὺς νικητὰς Δαήδων Γεννιτσάρων.
Σέρβος καὶ σὺ Ὀδρένοβιτς ἀπ' τὰ μικρά σου χρόνια
μὲ τῆς γλυκεῖας πατρίδας σου 'μεγάλωσες τὰ χιόνια.

Κι' εἶδες τῆς Βίλαις τῆς Ξανθαῖς, τῆς μάγισσας ἐκείναις,
ποὺ τὰ λυμένα τους μαλλιά βουτοῦν 'στὸν καταρράκτη,
ποὺ σ' ὅποιον μέρος φαίνονται σκερποῦν χρυσαῖς ἀκτίναις,
καὶ τὸ μετάξι πλέκουν μ' ὀλόχρυσον ἀδράκτι.
Ποῦ κάθε Σέρβου βασιλιχᾷ τὴν κούνια τριγυρίζουν,
καὶ στέμματ' ἀνθοστόλιστα καὶ δόξαις τοῦ χαρίζουν.

Κι' εἶδες κι' ἐκείνον τὸν θεὸ τοῦ ἔρωτος Ῥαδίσινα
ὅσῳ τὸν ἥλιο ἔμπορο νὰ φαίνεται 'μπροστά τους,
νὰ παίξῃ μὲ τῶν μαγισσῶν τὰ κάλλη τὰ περίσσια,
καὶ μὲ τῆς νύχτας τῆς δροσιᾶς νὰ ραίνῃ τὰ μαλλιά τους.
Κι' εἶδες Νεράιδες γύρω σου μὲ ρόδα καὶ καλάμια
νὰ κρῖνονται 'στῆς λαγκαδιᾶς, 'στὰ δάση, 'στὰ ποτάμια.

Καὶ ξέρεις ποιοὶ 'καθίσανε καὶ 'στὸ 'δικό σου θρόνο,
κι' ἄκουσες γέροντα βροσκὸ τὰ γίδια του σὰν βόσκη
'στὴ Γούσλα τὴ μονόχορδῃ νὰ τραγουδᾷ μὲ πόνον
καιροῦς τοῦ Μάρκου Κράλζεβιτς, τοῦ Δούσαν, τοῦ Μιλόσκη,
ποὺ δὲν τοὺς ἔκοβε σπαθί, δὲν τοὺς 'τρυποῦσε σφαῖρα,
καὶ μ' ἄλογα τῆς ἀστραπῆς ἐσχίζαν τὸν ἄερα.

Αὐτὰ τὰ λέει κι' ὁ παππούς ν' ἀκοῦνε τὰ ἐγγόνια...
γι' αὐτὸ καὶ σὺ, Ὀδρένοβιτς, πολεμιστῆς ἐδγῆκες,
γιὰτὶ ἀλήθεια λαχταρᾷς καὶ θέλεις σ' ἄλλα χρόνια
νὰ τραγουδήσῃ ὁ βροσκὸς κι' τῆς 'δικαῖς σου νίκαις.
Καὶ σὰν δακρύζῃ ὁ παππούς γιὰ νεῖατα περασμένα,
'στὰ τόσα παραμύθια του νὰ λὲ καὶ γιὰ σένα.

Πέτα, λεβέντη βασιλιχᾷ, μαζὶ μὲ τὸ στρατό σου,
σὲ περιμένουν 'στὸ βουνὸ τῆς Γούσλας τὰ τραγοῦδια,
στεφάνια νίκης καὶ τιμῆς σου πλέκει ὁ λαὸς σου,
σὲ καρτεροῦν κι' ἡ μάγισσας μὲ τοῦ ἀγροῦ λουλούδια.
Καὶ τὸ πανώρηο ταῖρι σου σὲ κάθε ἡλίου δύσι
στεφανωμένο μέτωπο προσμένει νὰ φιλήσῃ.

Εὐτυχισμένος ὁ λαὸς, ποὺ 'στὸ φτωχὸ τοῦ θρόνου
καθίζει τέτοιος βασιλιχᾷς 'στὴ γῇ του γεννημένος,
ποῦ χει τὴ δάφνη τοῦ λαοῦ γιὰ ὄνειρό του μόνο
καὶ εἶναι μὲ τοῦ τόπου του τὸ γάλα ποτισμένος.
Μονάχα τέτοιος βασιλιχᾷς κρεμᾷ σπαθί 'στὴ μέση
καὶ τρέχει γιὰ τὸ ἔθνος του μὲς 'στὴ φωτιά νὰ πέσῃ.

Φασουλής και Περικλέτος,
δ καθέννας νέτος σκέτος.

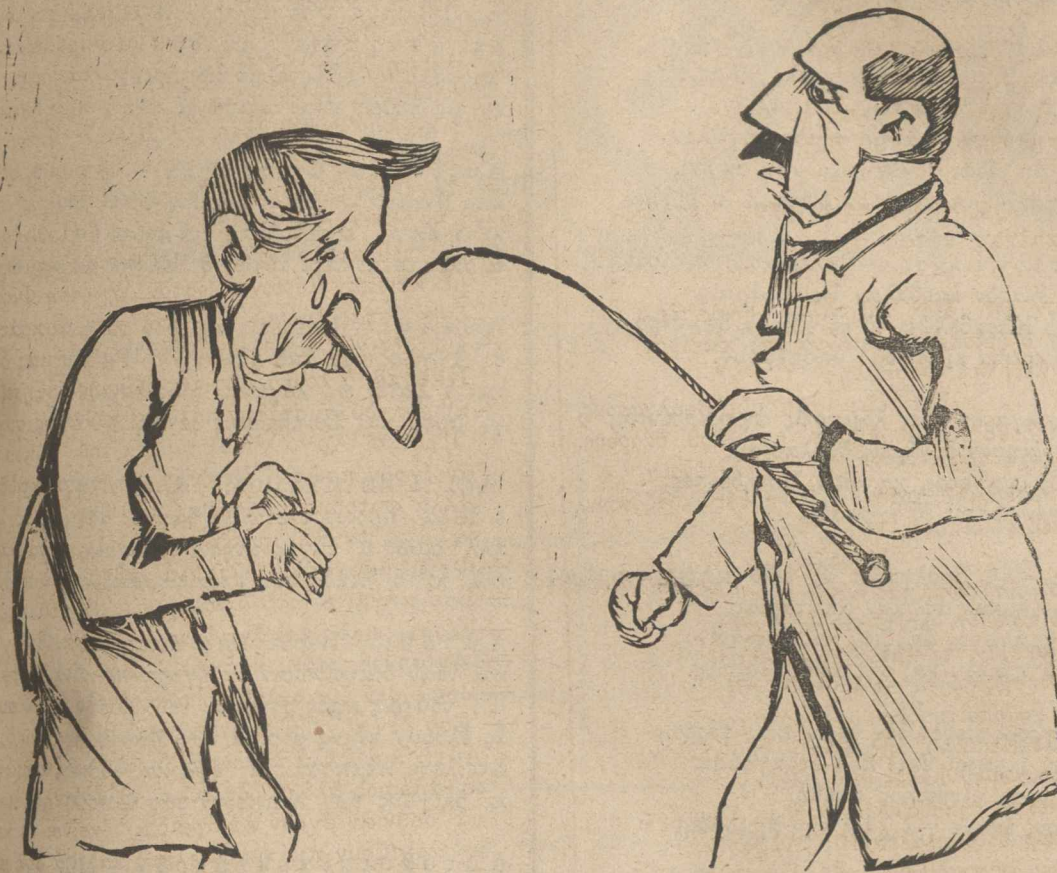
- Φ.— Μία τούς έχουν απ' ἐδῶ, και ἄλλη παραπέρα,
πού τούς ἐπῆρ' ὁ διάβολος και μάννα και πατέρα.
Π.— Γιά ποίους μου λές, βρέ Φασουλῆ;
Φ.— Γιά τούς λαμπρούς Βουλγάρους,
πού μέ τούς Σέρβους πολεμοῦν μετὰ μεγάλου θάρρους.
Και ἴσως τῶρα πού μιλῶ οἱ Σέρβοι ξεφαντύνουν
μέσα σ' τὴ Σόφια, Περικλῆ, και τούς Ρωμηούς μουτζόνουν.
Π.— Κι' ἡ Συνδιάσκεψις λοιπόν;
Φ.—

Καθόλου μὴ σέ μέλη ..
κανείς τὸν ἄλλον δὲν ῥωτᾷ και κάνει ὅ, τι θέλει.
Ἐκεῖνοι κάνουν πόλεμον μετὰ μανίας τῆς,
οἱ ἄλλοι Συνδιάσκεψιν, κι' ἐμεῖς διακονοῦμεν.
Περὶ ὁρέξεως, θάρρους, οὐδὲς ὑπάρχει λόγος,
και ὁ καθείς τὸ γούστο του ἐπιθυμεῖ εὐλόγως.
Ἐν τούτῳ, φίλε Περικλῆ, ἀπὸ αὐτὴν τὴν πάλην
ἐμεῖς θὰ προσπορίσωμεν ὠφέλειαν μεγάλην.
κι' οἱ Μαυροῦχοι ἀν παροῦν μετὰ τῆς Ἀρμενίας,
καθὼς κι' οἱ Μαυροδούνοι μετὰ τῆς Ἀλβανίας,
κι' οἱ Σαδδουκαῖοι ἀν παροῦν μετὰ τῶν Χαλδαίων,
ἀκόμη κι' οἱ Ἀσσύριοι μαζί με τούς Ιουδαίους,
κι' ἀν κάθε τόπος ἐξαφνὰ τὸν ἄλλον πολεμήσῃ,
ἀπὸ καθέναν πόλεμον ὁ Ἕλλην θὰ κερδίσῃ,
διότι ὅ, τι γίνεται κι' ἐγὼ σὲ βεβαιῶ
πῶς γίνεται, βρέ Περικλῆ, γιὰ τὴν Ἑλλάδα μόνο.
Π.— Καὶ ἡ βουλῆ, βρέ Φασουλῆ, τί κάνει ἕως τώρα;
Φ.— Ψηφίζει τὰς συνεισφορὰς και ὅλο πέρνει φόρα.
Λομβάρδος λέγει πράγματα παραπολὺ σπουδαῖα,
μᾶς λέγει: πῶς ἐγέγρασε γιὰ τὴ Μεγάλη Ἰδέα,
πῶς ἐμεγάλωσε μ' αὐτὴν και ἡ γνωστὴ τῷ μύτῃ,
κι' ὑπὲρ πατρίδος ἔρωτα μανιακὸν κηρύττει.
Ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς γιὰ ὅλ' αὐτὰ θυμώνει
και τοῦ Λομπάρδου ῥίχνεται και σοὺ τὸν μπαγλαρόνει,
μᾶς λέγει πῶς ἐγέγρασε κι' αὐτὸς γιὰ τὴν Ἑλλάδα
και δύο πράγματ' ἀγαπᾷ: «πατρίδα και σουμάδα.»
Διακηρύττει ἐνταυτῇ πῶς μίσος και κακίαν
δὲν τρέφομεν παντάπασι ἐμεῖς πρὸς τὴν Τουρκίαν,
πῶς ἡ Ἑλλάς με τούς λαοὺς δὲν ἔχει διαιρέσεις,
και εἶναι μ' ὅλους φιλικαὶ τοῦ ἔθνους μᾶς αἱ σχέσεις,
ἐφ' ᾧ κι' ἐγὼ εὐδαιμονῶν τὴν εὐτακτον πατρίδα
χειροκροτῶ ἀπὸ ὕψους μετὰ τοῦ Καραβίδα,
ἀν και ὁ Πρόεδρος, φορῶν τὴ σκούφια του ἐκείνη,
προσάξῃ με θυμὸν πολλὸν ἐκκένωσις νὰ γίνῃ.
Δὲν ξέρεις, φίλε Περικλῆ, πῶς θέλω και μ' ἀρέσει
νὰ εἶμαι μ' ὅλους φίλτατος, νὰ ἔχω μ' ὅλους σχέσι·
ναι μὲν ὑπάγομαι κι' ἐγὼ εἰς τὴν ἐπιστρατείαν,
κι' ὑφίσταμαι τὰ πάνδενα και τὴν ἀρχηματίαν,
ἀλλὰ γι' αὐτὰ, βρέ Περικλῆ, καθόλου δὲν με μέλει,
ἐνὸς εἰς τὸν πόλεμον τὸ ἔθνος δὲν με στέλλει·
πλὴν ὅταν τὴν διάρρηξιν τῶν σχέσεων ἀκούω,
ἀμέσως κατ' Ἡρόδοτον τὴν πρύμνην ἀνακρούω.

Μ' ἀρέσει νᾶμ' ἐπίστρατος εἶναι ὅτ' ἀνὰ σὺν ὁρᾷ μου,
ἐμπρὸς σ' ἐσένα μοναχὰ νὰ δείχνω τὰ ὅσα μου,
και τὴν καρφὴ μου νὰ ρουφῶ μὲτ' ἐν εἰρήνῃ,
ἀν κι' ὁ καρφὴς μου φαίνεται σπουδαῖος ὅς ἀνέστη,
ἀκόμη δὲ κι' ἡ ζάχαρι, τὰ κρέατα, οἱ σπᾶροι,
τὰ λάδια, τὰ πετρέλαια, καθὼς κι' εἰ μπακαλιῶρα,
διὰ νὰ μάθῃς ἄλλοτε, βρέ Περικλῆ, μπαμπάτσε,
νὰ μὴ γυρεύῃς πόλεμον και σ' αὐτοῦ καὶ ἀνέστη.

- Π.— Λέγε λοιπόν, βρέ γάϊδαρε, περὶ βουλῆς συντάμης.
Φ.— Εἰς τὸν Τρικουπῆ ἔπεσε βαρὺς ὁ Οἰκονόμος
και τὸν ἐπαρὰλλήλῃσεν εἰς γλώτῳ και ὥρῃα
μὲ κάπνιστον κύριον γνωστὸν Δημήτρη Φαληρέα,
διότι 'στὰς ἡμέρας του 'φαλῆρισε τὸ κράτος,
και ἀδειασε τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου μᾶς ὁ πᾶς.
Κατόπιν ὁ λευκίλιθος τῆς Ἀμύνης συζητεῖται,
κι' ἐκ τοῦ συστάδην πόλεμος γενναῖος συγκατεστήται.
Ἰδοὺ! ὁ Ἀργυροπούλης μετὰ τοῦ Ῥόκου πάλιν
ἀνοίγουν πρῶτον, Περικλῆ, τὴν πεισματὸν πάλιν,
ἀλλὰ φυτρώνει ἐξαφνὰ κι' ὁ Ῥήτορ μετ' ἐπὶ μέσῳ
κι' ἀπὸ πικτοῦ μυρίζεται σιγῇ πῶς θὰ πᾶσιν.
— Φτοὺ! μασκαρᾷ. — Οὐστ! νὰ χαθῇς. — Σὲ περιμένω ἔξω.
— Βρέ πῆγαινε 'στὸ διάβολο, γιατί θὰ σοὺ τῆς βρέξω.
— Εἰσαι δειλὸς και ἀνανδρος. — Σιώπα, βρέ γαμῶλη.
— Ἄν σοὺ βαρύνῃ, κόπιασε. — Σοὺ σπᾶζω τὴ κεφαλὴ.
— Μωρὲ δὲν ἔχεις καθαρὸ τὸ κούτελο καθέλου.
— Ἐοὺ δὲν τῶχεις, πικστοῦ καὶ βράμα τοῦ διαβόλου.
Αὐτὰ και ἄλλα λέγοντες ζητοῦν νὰ ξεθυμάνουν,
κι' ἀμέσως ὅλ' οἱ βουλευταὶ τὰ κούτελά των πᾶσαν,
νὰ ὅσων ἂν ἔχουν παστρὶκὸ κι' ἐκεῖνοι τὸ κεφάλι,
κι' ἀρχίζουν πᾶς ἡ κουτελιὰς και μὴ βοή μεγάλη.
Ἐνας τοῦ ἄλλου, Περικλῆ, τὸ κούτελο κυττάζει
ἐνθ' ὅτ' ὁ Ῥόκος βουλευτὴς καπνίστας φωνάζει
νὰ βγάλῃ τὸ πιστόλι του και νὰ πυροβολήσῃ...
ὁ Ῥόκος ἐτοιμάζεται 'στὸν Ῥήτορ νὰ ἐρμύσῃ,
ὁ Ῥήτορ ἐτοιμάζεται ν' ἀντιταχθῇ 'στὸν Ῥόκο,
ὁ δὲ Ἀνδρέας ὁ Ταγγρὸς φορᾷρε ἕνα στόμα,
και βλέπεις τότε πᾶνον πλὸν τὴν καθενὴν μερίδα,
ἐνθ' ἐγὼ χειροκροτῶ μετὰ τοῦ Καρβιδά.
Π.— Μωρὲ μ' αὐτὰ ὅπου μου λές ὁ νοῦς μου ὅλος φρίσσει,
κι' εἶναι ἀνάγκη 'στὴ βουλῇ νὰ βάλῃς δυναμίτι.
Φ.— Πῆγαινε σύ, ἂν ἀγαπᾷς, γιατί ἐγὼ δὲν ξέρω,
και οὔτε ἀποτέλεσμα κανένα δὲν θὰ φέρω,
κι' ἀντὶ νὰ κάψω, Περικλῆ, τοῦ ἔθνους τοὺς πατέρας,
φοβοῦμαι μήπως τιναχθῶ ἐγὼ εἰς τοὺς ἀέρας.
Π.— Καὶ πότε θάβγωμε κι' ἐμεῖς ν' ἀρχίσωμεν τὴν πάλιν;
Φ.— Αὐτὸ πού λέγεις ἀπατεῖ συζήτησιν μεγάλην,
κι' ἂν δὲν τὸ συζητήσωμεν καθ' ὅλον του τὸ πλάτος,
δὲν εἰμπορεῖ πρὸς πόλεμον νὰ σπρώξωμεν τὸ κράτος,
διότι θὰ χαλάσωμεν και τὰς ἰσορροπίας,
κι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔπειτα θὰ ἔχῃ συνεπείας.
Μόνον ὁ Δούνης εἰμπορεῖ τὸ ἔθνος νὰ συνδράμῃ,
ἐὰν συλλαλητήριον πολεμικὸν μᾶς κάμῃ,
και πῆγαινε και σὺ θερμῶς νὰ τὸν παρακαλέσῃς,
μὰ μὴν ξεχνᾷς τὰς φιλικὰς μετὰ τὴν Τουρκίαν σχέσεις.
Αὐτὸ νὰ κάμῃς, Περικλῆ, ἀν πατριώτης εἶσαι...
Π.— Ὅρσε λοιπόν δρὸ κούτελις, ἐὰν εὐχεσθῇς.

Λοιπὸν ὑπὸ τοῦ Λεκατοῦ τὸ αὐριον ἐσπέρας
πρῶτην φορὰν θὰ διδασθῇ Ῥωμαῖος και Ζουλιέτος,
μὴ τραγωδία τοῦ Σαιξπηρ ἀπὸ τὰς λαμπροτέρων,
και τρέξῃ ἀπὸ σήμερον νὰ πᾶρετε μπαλιέτα.

Ὁ Τρικουπῆς 'στὸν Λομβάρδο,
τὸν ἀγαπητὸ του Βάρδο.

Σοὺ εἶπα μὲ, σοὺ εἶπα δρὸ, διαβόλου μαϊμουδίτσα,
νὰ μὴ μου κάνῃς μόνολαις, νὰ μὴν πολυφωνάζῃς,
ν' ἀφήσῃς πᾶς τὰ σκέτσα σου και βλα τὰ καπρίτσα,
και ζήτημα πολιτικὸν 'στὴ μέση νὰ μὴ βγάλῃς.
Δὲν θέλω νὰ μαλλώνω μετὰ τοῦ Δεληγιάννη,
γιατὶ αὐτὸ τὸ μάλλωμα πολὺ κακὸ μοῦ κάνει.

Μὰ σὺ μ' ὀλίγαις μαϊμουδαῖς μᾶς φέρνεις τόση μπόρα
και με ποτίζεις με χολή, με ξύδι και φαριμάκι,
μὲ βάζεις εἰς τὰ αἵματα κι' ἐμένα κάθε ὥρα,
και πᾶνομαι πρὸς χάριν σου μετὰ τοῦ Θεωδωράκη.
Κάτσε σοὺ λέγω ἡσυχα, διαβόλου μαϊμουδίτσα,
γιατὶ ἄλλοις τὴ μύτη σου θὰ δείρω με τὴ βίτσα.

Ἀναφορὰ κατοίκων μερικῶν,
'στὸν ρέκτην Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν. . .

Θὰ ἴδατε κι' ἐσχάτως,
ὅτι πλημμύρα φοβερά συνέβησαν 'στὸ κράτος·
μὰ τῶσον γίνονται νερόν, πού στάζει κάθε δῶμα
και πλημμυροῦν γιὰ μὴ στιγμὴ καζάνια και μαστέλαις,
και βρέχεται ἡ κλίνη μας, τὸ πάπλωμα, τὸ στρώμα,
και ἀναικταῖς 'στὰ σπῆττα μας κρατοῦμε τῆς διμπρέλαις.

Ἐκτὸς δὲ τούτου πλημμυροῦν ὑπόγεια και ἐρῶμοι,
και εἶναι ἀπελπιστικὸν σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις
νὰ πνίγονται οἱ ἄνθρωποι κι' εἰς τὴν ξηρὰν ἀκόμη,
ὅταν νὰ εὐρισκώμεθα 'στὸ μέσον τῆς θαλάσσης.
Συμφῆτε το και σεις καλὰ, κι' εἰπέτε μᾶς ἂν πέρη
πλημμύρας και εἰς τὴν ξηρὰν τὸ ἔθνος νὰ μᾶς βλέπη.

Ἐνας παππᾶς, ὅς λέγεται, νεώτατος ἐπὶ νῆγ,
παρασυρθεὶς ὁ δομοῖρος εἰς τῆς βροχῆς τὸν σάλον,
ἀλλ' ἔμης ἐναυάγησαν και ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι
και ζῶα ἐδυθίσθησαν μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Κι' ἠκούετο παγτοῦ βοὴ μετὰ κραυγῶν και θρήνων,
κι' ὁ Νῶε μόνον ἔλειπε 'στὸν χαλαρὸν ἐκείνων.

Γι' αὐτὰ ἡ φρόνιμος μερὶς τῶν πολιτῶν σὰς γράφει
πῶς πρέπει νὰ φροντίσετε και σεις κατὰ καθήκον
νὰ κάμετε κι' εἰς τὴν ξηρὰν τυρπιλλοφόρα σκάφη,
πρὸς σωτηρίαν τῆς ζωῆς τῶν ναυαγῶν κατοίκων.
Προφθάστε, προτοῦ ἐλθῇ κατακλυσμὸς πλημμύρας,
κι' ἡμεῖς θὰ σὰς γνωρίζωμεν και τῆς ξηρᾶς σωτήρα.

Νέα τηλεγραφήματα,
αυθεντικά μηνύματα.

ΣΟΦΙΑ.—Μαθὼν ὁ Τσιμακὼφ τὸν πόλεμον Σερβίας, πρὸς τὸν Σουλτάνον ἔσπευσε μετὰ μεγάλης βίας, ζητῶν ὀλίγην συνδρομὴν κατὰ τῶν ἀντιπάλων... ἀλλ' ὁ Σουλτάνος μ' ἔξαφιν καὶ μὲ θυμὸν μεγάλον σικτίρ τοῦ εἶπε ἀπ' ἐδῶ, τὸν ἔδιωξε σὰν σκύλο, καὶ ὁ πρῶτος Καφφετζήμπασης τὸν ἔσπασε ὁτὸ ξύλο.

Αὐτόθι, πέντε τοῦ μηνός.—Πολεμικαῖς ἀντάραις, καὶ εἰς μίαν ὥραν ἑκατὸν ἀπέβαλαν Βουλγάροις. Ὁ Στράνσκη καὶ ὁ Καραβελώφ τί νὰ εἰποῦν δὲν ξέρουν, καὶ ἀπὸ συχνὰ κοψίματα καὶ οἱ δύο ὑποφέρουν.

ΣΛΙΒΝΙΤΣΑ.—Βούλγαροι τινὲς λαμπρῶς ἀγωνισθέντες, τῶν Σέρβων κατενίκησαν δυνάμεις διπλάσιαις, ἀλλὰ τοὺς Σέρβους, φαίνεται, κατόπιν λυπηθέντες, ἀμέσως ὑπεχώρησαν μεστοὶ ἐξ ὕγρασίας.

Ἐκ ΤΣΑΡΙΜΠΡΟΔ.—Οἱ Βούλγαροι καὶ ἐδῶ κατεσπευσμένως σπουδαίας ἐκ τῶν ὀπισθεν ἀφήκαν μπαταρίας, καὶ ἀπήχθη ὡς αἰχμάλωτος ἀπόζων καὶ βρεγμένος εἰς Βούλγαρος τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῆς καθβαλαρίας.

Αὐτόθι.—Βούλγαρος πεζὸς δὲν ξέρω πῶς εὗρεθῃ ἐντὸς τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ ἐκεῖ ποῦ ἐτραγοῦδα, πλὴν μετὰ δύο τέταρτα ἐλεύθερος ἀφέθη, ἀφοῦ ὁ τοὺς Σέρβους ἔκαμε γιὰ χάρι τὴν ἀρκοῦδα.

Ἐκ ΔΡΑΓΟΜΑΝ, μηνὸς ἐπτά.—Οἱ Βούλγαροι ἀφρίζουν καὶ μετὰ τέχνης θαυμαστῆς τοὺς Σέρβους σημαδεύουν, ἐν τούτοις πρὸς τὰ ὀπισθεν αἰ σφαῖραι τῶν γυρίζουν καὶ ὅτ' ἀκαλὰ καθούμενα ταῦς σκευευτὰς φονεύουν.

Αὐτόθι.—Πόλεμος δεινὸς μετὰ φωνῶν καὶ συμπάρων, πλὴν γενομένης συμπλοκῆς αἱματηρᾶς ἐσχάτως τριῶν ταγμάτων Σερβικῶν καὶ ἄλλων τριῶν Βουλγάρων, ἡττήθησαν, ὡς λέγεται, καὶ οἱ δύο κατὰ κράτος.

Αὐτόθι.—Δέκα τάγματα Βουλγάρων μαχητῶν, ἀράμενα περιφανεῖς κατὰ τῶν Σέρβων νίκας, ἀμέσως παρεδόθησαν ὅτ' ἐν Σερβικὸν στρατὸν, ἀφοῦ γενναίως ἔρριψαν τὰ ξίφη καὶ τὰς θήκας.

Αὐτόθι.—Βούλγαροι πολλοὶ τῶν μᾶλλον δυνατῶν ἐβελονταὶ προσέρχονται ὅτ' ἐν Σερβικὸν στρατὸν.

ΒΙΔΔΙΝΙΟΝ.—Εἰς Βούλγαρος δὲν ἔμειν' ἐδῶ πέρα, καὶ ἡλώθη τὸ Βιδδίνιον μὲ συμπάρα ὅτ' ἐν ἀέρα.

ΣΟΦΙΑ.—Συγκρούσεις φαίνεται ἀναίμακτοι θὰ γίνωνται καὶ οὔτε δυστυχήματα θὰ κλαύσωμεν μεγάλα, γιὰτὶ καθὼς οἱ Βούλγαροι τοὺς Σέρβους διακρίνουν, τοὺς φόνους ἀποφεύγοντες, τὸ βάζουν ὅτ' ἐν τρεχάλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—Βαρὺς ὁ πόλεμος βροντᾷ, καὶ μὲ τὴν Συνδιάσκεψιν ὁ κόσμος κάνει χάρι... ὁ τοῦ Τοπχανέ τὸ μέγαρον μὲ τὸν Σαῖδ γλεντᾷ, καὶ μὲ τὸ ἄντε σ τὰ τοὺς κδὸ καταδιασκεδᾷ... Ἰσορροπία συζητεῖ μὲ διαφόρους γλώσσας, καὶ εἰς τοῦτο εἶναι σύμφωνος καὶ ὁ Πρωθυπουργός.

Αὐτόθι, τοῦ μηνός ὁ κτῶ.—Ἐσχάτως προσελήλυθ' ἀπὸ ἀνεμοπύρωμα ὁ Ῥώσος διπλωμάτης, καὶ ἡ ἔκτη Συνεδρίασις γιὰ τοῦτο διελύθη... τί σκέπτεται περὶ αὐτῶν ὁ Ἕλλην Κασσιμάτης;

Αὐτόθι.—Πρέσβεις σήμερον συλλέγονται ὅλοι τὰ παρὰ, ὁ Ἀγγλὸς μὲν ἀπὸ ῤακλ καὶ ὁ Ῥώσος ἀπὸ ῤακλ, καὶ ὁ Σαῖδ, ὡς λέγεται, τοὺς ἀρχισ' ὅτ' ἐν φάταις... γι' αὐτὸ καὶ Συνεδρίασις δὲν ἐγένεν ἐδόμῃ.

Ἀπὸ τὸ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ.—Ἐστὴν νικηφόρον πλὴν ὁ Μίλαν προπορεύεται μὲ δάφνας καὶ μυρσίνες, ἀλλ' ὅμως μ' εὐχαρίστησιν ἐμάθαμεν μεγάλην πῶς καὶ ὁ δικὸς σας βασιλεὺς εἰσέλασ' εἰς Ἀθήνας.

Αὐτόθι.—Παροτρύνετε λοιπὸν τὸν Δελιγγιάνη καὶ νέαν διακοίνωσιν δεινὴν γοῖα νὰ κάνει. Ἐν τούτοις πρὸς βοήθειαν τῶν Σέρβων τῶν συμμάχων ἄς ἔλθουν τέκνα μερικὰ τῶν Μαρθωνομάχων. Στείλετε κάμποσους καὶ ἐδῶ καινούριους σας φοροῦς, καὶ ὀλίγους τῶν Χαυτείων σας δεινούς πετωματάδες.

Αὐτόθι καὶ αὐτὴν μερὸν.—Μὴν ἔχετε φροντίδας ἡσύχως ὅτ' ἐστὶς τοῦ ἄς φύγη ὁ στρατός σας, ὅτ' ἐν θήκην πάλιν κρύψατε τὰς κοπιτερὰς λεπίδας, καὶ οἱ Σέρβοι τώρα πολεμοῦν καὶ γιὰ λογαριασμό σας.

ΑΡΤΑ.—Αὐτόπτης σήμερον μᾶς βεβαιώνει μάρτυς πῶς μὲ τοὺς Τούρκους πιάστηκαν οἱ εὐζωνοὶ τῆς Ἀρτῆ καὶ ἤδη τρέχει κρουνηδὸν ὅτ' ἀσύνονα τὸ αἷμα... ἀλλ' ὅμως μὴν τρομάζετε καὶ ὅλα εἶναι ψέμμα.

Ἱστορία ἐθνική,
ἀληθῶς σημαντική.

Τοῦ Παππαρηγοπούλου ἡ ὄντως ἱστορία ὑπὸ Κωσταντινίδου εἰς φῶς θὰ ἐδῇ πάλιν... παντοῦ τὴν διακρίνει θερμὴ φιλοπατρία καὶ εἰς ἐποχὴν μᾶς φέρει γενναίαν καὶ μεγάλην.

Ἐκεῖ ἀντανανκλᾷται ὁ κόσμος ὁ ἀρχαῖος καὶ ἡ εὐκλεία ἐκεῖ τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων... ὀλοκλήρος εἰς τεύχη θὰ ἐκδοθῇ ταχέως, καὶ οἱ τόμοι ὅλοι ἔχουν δραχμὰς τριάντα μόνον.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ὁτὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφφενέ τῶν ἑξὺ φρονούντων — νύκτα μὲρα συζητοῦνται,
μὲ μπακάληδες καμπόσους — κατὰ τῆς ἄλλους τόσους
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαϊδοῦρα